

Prima Oregon Pine Dæksplanker

ventes direkte fra Amerika
i Begyndelsen af Oktober.

Vi anbefaler os ligeledes med
alt i Trælast og Bygningsartikler.

A/S. Balslev & CO.

Telf. 20 og 237
Trælastafd. 194.

hevði verið ov mikið eftirlatin.
Hon skuldi bara avgjört, at tær
kommunar, ið ikki sváraðu,
skuldu einki fingið.

Dam
svaraði, at tað vildi verið at
»henrette Smed for Bager» at

straffa einkjur og forsyrgingar-
leys við einki tvöst at geva teim,
ti teirra sóknarstýri ikki legði
lag í at svara uppá vinnunevndar
áheitan um at geva upp tey, ið
trongdu til tvöst og vóru for-
syrgjaraleys.

Eitt yvirblást høvd - og so einki meir, gotradunið, ið boðað var, varð einans til ein bløðrubrest.

Ein loynimaður í »Krossi» leyp
á Stauning í eini oddagrein, annar
á arbeiðararnar á Tvoroyri í
aðrari grein. Vit hildu okkum
vita, at tað var ein og sami
maður, ið báðar greinirnar hevði
skrivað. Vóru tað saklig og
ópersónlig álop ella atfinningar,
høvdu vit sjálvandi ikki lagt
lag í at kanna eftir høvundanum
fyri at leggja ábyrgdina á júst
teir rættu herðarnar. Men tað
var ikki. Álopið á Stauning var
so ónærsligt, beinleiðis kriminelt,
og álopið á arbeiðarnar var so
vanvirðandi, at maðurin mátti í
ljósið, so hver lesandi kundi
heilsa uppá hann, ið loyvdi sær
at brúka tilfisk óvanliga ósömilig
og ómannslig vápn.

Vit tóku okkum so fyrri at
roykja henda »avreksgarp» fram
úr holu síni. Hetta var lættliga
gjørt — til tess torvaði okkum
bert eitt sindur av tí veika
krátinum, vit høvdu. Eitt lítið
sindur! Og so sjálvandi bendu
vit eisini eitt sindur á, hvussu
hesin »avreksskappi» stutt framm-
anundan — fyrri at nýta hansara
egnu orð — sum »en glinsende
Orm eller Slange» hevði ringst
fyri fótum á týðandi javnaðar-
monnum fyrri persónliga at fáa
stuðul.

Vit vóru so spakir sum gjørligt.
Tey hárhvassastu vápnini goyma
góðir stríðsmenn til rættar mót-
støðumenn. Tað kann loyni-
maðurin í »Krossi» eftir tí støðu

á lívsins vígvølli, hann hevur
sýnt, tessverri ikki gera krav
uppá at vera mettur fyrri.

Vit royktu sum kunnugt mannin
út — hálvdeyður var hann tá.
Og í seinasta blaðið konstateraðu
vit monubrestin.

At hesin brestur var meinur,
kundu vit ætla. Men at hann
var so svárum sum loyni-smeltu,
l... og ó... og annað vætti, ið
seinasti »Krossur» sýnir, hugsaðu
vit ikki. Men sum sáðað er,
verður heystað.

At Páll Nolsøe hálvkvaldur og
heilavillur av sínum slíggjuta
alburði er vorðin bergtikin av
hevndargirndini og ynskinum
um at kunna ráma, nekta og
úrlata P. M. Dam, sum móti
sínum vilja hevur noyðst at
drigið hann upp í ljóðarin til
skoðan í sínum rætta hami.

Og henda hevndargirndin í
monubrestinum hevur eisini
veruliga orkað — tó týðiliga
skjálvhent — at rist eina
ývirkirklif í »Krossine:

**„So lata vit harra
P. M. Dam úr.“**

Hesi ógvissligu tíðindi vóru,
longu áðrenn blaðið kom út,
spreidd millum manna. Og mið-
vikumorgunin flyktust menn
um »Krossine» at lesa. Men nipnir
sáu allir upp úr blaðnum. Um-
framt ein hóp av illavörðum
skeldsorðum sá teir onga úr-
lating. Hilt monustungna smeltu-

og í vættið hevði einans dugað
at bryggja nakað upp aftur um
P. M. Dam og »Ísvirkie» eftir
»Krossi» frá næstseinastu lög-
tingsvalsorrustu. Tað var alt!
Nei, ikki reiðiliga. Ein nýggj
ósannindin — maki til ta um
Stauning, sum hann smoltur-
skotin mátti eta í seg aftur —
var eisini, nevniliga, at P. M.
Dam skal hava ypt akslar í
vantrúgv til trolaradriftina, ið
hann »hevur sýnt seg grovan í
gandi (P. N.)» at manað fram.
So ússaligt! Frá óskuni í eldin!
Bara Ísvirkie, ið P. M. Dam undir
eiturrustu og álopið frá mót-
støðumonnunum hevur greitt so
frá, at ábreiðslan kom at liggja
á teim mótstøðumonnunum, ið við
snúlopið fingið felt og forkomið
Ísvirkinum. Og er »Ísvirkie» so-
stalt vorðið til eitt fylkingarmerki
um júst P. M. Dam.

Neyðar maður, so í svartloys-
ingi staddur í at finna hverks-
og avklæðingarálop, at hann í
villareidi júst dettur á nakað,
sum mótstøðumenn hava fingið
brotnar pannur uppá í orrustuni
móti javnaðarmonnum.

So ússaligt vóru hesi álop og
roynd at lata P. M. Dam úr
fyri »avrekssverk»!

Vit kundu — um okkum fýsti,
veruliga vaða inn í sakina
óvðikomandi privatersónliga álop
— farið undir »Flokksmansins»
»avrekssverk»

sum studentafelagsformaður,
sum stríðsmaður á mentun-
leiðum,
sum »glinsende Orm eller Slange»
fyri fótum javnaðarmanna,
o. s. fr.

Men tað leggja vit ikki lag í.
Bresturin, ið hann hevur fingið,
er nóg sárur. Vit eru so menn-
iskjaligir, at vit halda tað verun-
liga vera nóg mikið at hava
latið »Flokksmann» úr og drigið
hann upp í ljóðarin til skoðan
sum smeltuvætti, l... og ó...
og annað vætti, ið kreyp í skjól
aftanfyrri ein hóp av illavörðum
orðaskvaldrir.

Ílla sær út!

Sum lesarunum er kunnugt,
sendu franska og enska rikis-
stjórnin Ítalíu eina »note»,
har teir kravdu, at Ítalía skuldi
taka herfólk sítt heim aftur úr
Spaníu.

Tá Mussolini á vitjunarferð
síni í Týsklandi hevði samráðst
við Hitler, var eitt tað fyrsta,
ið frættist, at teir vóru komnir
á samt um at veita Franco
munaliga hjálp í bræði. Tíðindi
gingu frá, at týskir flúgvarar
skuldu tveita bombur niður
á Madrid og herstöðurnar uttan-
fyri býn so áhaldandi, at mót-
støðumoguleikarnir skuldu
minka munandi. So skuldu
italskar herdeildir herja á og
taka býn. Áðrenn 2 mánaðir
vóru gingnir, skuldi Madrid vera
í uppsneisarmanna handum.

Ítalía torir ikki heilt opinber-
liga at senda Franco meira her-
fólk júst nú, ella kanska teir
halda hann hava nóg mikið;

men ið hvussu er verður troðkað
so hart á Mussolini nú at taka
hermenn sínar heim aftur, at
hann neyvan kann halda tað
vera vert at senda meira fólk
til Spaníu. Men so eru aðrar
leiðir at ganga. Og Franco skal
hjálpast so væl sum gjørligt,
tað tykist at vera Mussolinis
fasta støða. Ná frættist frá stórum
farmum av kriggsamboðum, sum
send verða Franco úr Ítalíu.

At Ítalía ikki svarar aftur men
í staðin fyrri sendir kriggsamboð
til uppsneisarmenninar í Spaníu,
tá at hinir hava bóttat við at
opna fyrri tilförsu til fólkaflökks-
menn í Spaníu yvir franska
landamarkið, sær hettisligt út.

Nú hava Ongland og Frakland
aftur heitt á Ítalíu eftir svari.
Henda áheitan varð gjord í Rom
hósdagin. Har var viðlagt, at
teir væntaðu svar leygdagin
(í dag), og um hetta svarið ikki
varð einjattað av krøvum teirra,
so vildi støðan verða ógviliga
álvarssom.

Hetta var støðan í Spania-
spurninginum hósdagin — eitt
óhugnarligt tíðartekin fyrri verð-
aldarfriðin.

Hetta var støðan hósdagin, og
hon batnaði sanniliga ikki í
gjár. Ítalsk bløð sögdu, at Ítalía
vildi tingast við Frakland og
Ongland í London um teir
fyriliggjandi spurningarnar. Men
hetta verður ikki tikið fyrri at
gyldugt. Frakland og Ongland
kreivja eitt greitt og avgerandi
svar.

Meðan Ítalía drálar við svar-
inum, nýtir tað tíðina til at
økja kriggsmakt sína í Spaníu.
Í gjár fuku tíðindini út um
heimin, at í fleiri sponskum
havnabýum vóru ítalskar her-
deildir settar í land, at ítalsk
fløgskip vóru komnir til Malorca,
og at ítalsk herskip vóru komnir
til Balearurnar.

At hesi tíðindi lupu hvøkk í
hin demokratiska heiminn, er
sjálvsagt. Enska og fronsk bløð
siga bart út, at henda gerð má
fáa internasjonalar fylgir, og at
forboðið móti vápnaflytan til
Spaníu má takast av.

Tíðindi.

Frelsens Hær.

Sondag Kl. 11: Helligheidsmode.
Kl. 5: Vaglet. Kl. 8,15: Frelses-
mode. Børnemoder Kl. 2 og 6.

Mandag: Ungdomsforeningen.
Tirsdag Kl. 8,30: Vaglet (Veir-
forbehold).

Grind.

Týsdagin var grind funnin
fyri Eiðismøl. Roynt var at reka
hana inn í Sundini, men veðrið
var heilt ringt, so lítið bar til
at reka. Tað eydnaðist ikki at
fáa hana inn millum oynnar.

Hósdagin var reiðiligt grindar-
ensl. Suðuroyingar róku grind,
fyrst móti Tvoroyri og síðan
móti Vági. Í Vági eydnaðist at
fáa lívið av einum bólk, 77
hvalir.

Undir Sorvágsbjorgunum var
ein grindin funnin. Men hon
slapp.

»Á Dálanum«, o. u. 3 fjórð-
ingar eystur úr Boruni lógu
tveir útiróðrabátar við stórar
grind. Teir vóru ikki sæddir
frá landi, og eftir mikið strev
mistu teir grindina.

Sjúkan.

Í Suðuroy hevur, sum vit
áður hava greitt frá, hesi seinnu
árin gingið ein ring sjúka, ið
á hvørjum ári hevur kravt manna-
líf. Hon verður vanligar nevnd
lungnablett ella blettetendi.
Síðan miðjan september eru 9
konur, tær flestu ungur, deyðar
av henni: 2 í Hvalba, 2 á Tvor-
oyri og 5 í Porkeri. Seinasta
sunnudag fóru tvær konur, ið
deyðar eru av hesi sjúku, til
gravar.

Útiróður.

Vágbingar, ið hava róð út av
Eiðinum, hava fingið nógvau
fisk hesar seinastu 14 dagarnar,
10—20 centnar á bát, 3—4 menn.

Nú siga Porkerningar og Vág-
bingar frá hesi eystanfyrri eisini.
Havnarbatar hava fingið reiði-
liga væl av fiski teir seinastu
dagarnar.

Hvalaveiðan.

Hósdagin kom »Falkur» inn
við hvali, og í gjárkvöldið var
»Heykur» á veg inn við einum.
Tað frættist í Havn, at »Nim»
hevði fingið ein hval í gjára-
morgunin.

„Varðin.“

3—4 hefti av »Varðinum» er
útkomin. Í tí er m. a. ein søga
av M. Joensen: Heima-doktarin,
og framhald av Heðin Brú's
søgu: Feðgar á ferð.

„Leivur Óssursson“

er heimafturkomin undan Bjarn-
oynni við góðari veidu, ca. 130
tons, av stórum fiski. Teir fingi
henda túr 46 fæt av lýsi.

Lýsing.

Tað verður hervið bjóðað Fø-
royingum at seta fram uppskot
til eitt

Nýtt lögtingshús

(ca. 50×20 alin í tveimum etag-
um), ið umframt tingsalin skal
hava 8 hóskandi arbeiðsrúm og
4 administrasjonarrúm.

Fyrri trigger tær bestu tek-
ningarnar við frágreiðing og
kostnadarættan til eitt tilfíkt hús
verður latið premiur: 1. pr. 200
kr., 2. pr. 100 kr. og 3. pr. 50 kr.

Uppskot merkt »Nýtt lögtings-
hús» verður at lata inn til lög-
tingskrivsstovuna áðrenn 25. í
hesum.

Løgtingskrivstovan.

Sum vant

fæst hvønn dag ferskt lambs-
kjøt, ókókað og kókað, eisini
kann Mikines-oksakjøt
bileggjast hjá

Telf. 89. J. LAMBAA

Takið góðs við Tjaldrinum.